

DE HEER H. K. STOMP JUNIOR (*effenzakelijk*): Je komt dus voor je dochter.

VROUW STERKE (*knikt thans vinniglijk ter bevestiging*).

DE HEER H. K. STOMP JUNIOR: De oudste of de jongste?

VROUW STERKE: Jij zal niet weten, dat Sien thuis leit.

DE HEER H. K. STOMP JUNIOR (*manoeuvreert met het boekje*): Dus de jongste. — Ongetrouwd, nietwaar?

VROUW STERKE (*heftiglijk, en met ondergrondsche vrees voor ongewenschte registratie*): Komt 'r dat opan? 'n Kraamvrouw is 'n kraamvrouw! En schrijf er maar niks van op; as 't daàrom begonnen is! Welja we zalle ons daar in je boek late schrijve!....

DE HEER H. K. STOMP JUNIOR (*is ongeduldig opgestaan; met zijn penkala de tafel be-tippend nu*): Kijk is. Dat kan mij allemaal niks schelen. Ik zit hier niet voor mezelf. Ik zit hier as secretaris van 't kommetee. En ik kan je niet helpen, as je op m'n vragen niet antwoordt, en 'k niet weet dus, waarin en waarmée 't comité je helpen mot. Je mot dus wel wete; — òf je vertelt me's alles, en dan wou 'k meteen 'n woordje met je prate; òf de boel gaat over. Zóó staan de zake.

VROUW STERKE (*naar plebejischen trant thans volledig gevechtsklaar. Den Heere Stomp nabauwend*): Zóó-staan-de-zake!.. Man, maak je niet dik! Wie ben je heelegaar? Dacht je dat we jou niet konden? Want al loop je nou met de gróótelui, daarom laat 'n arm mensch, omdat ie àrm is, nog niet over z'n eigen héénloope!.... Had je dat soms

gedocht? Dan heb je 't mis, hoor, finaal mis! Wat wou jij met mijn prate — je heb met mijn niet te prate! 't Is nog dat IK 't wou prebeere.... maar me dochter zee derek al.... (*smalend*): Kommetee! kommetee!.. Om alle armoei van de plaats op je kladboek te krije zeker!....

DE HEER H. K. STOMP JUNIOR (*heeft aanvankelijk beheerscht geluisterd; daarna beheerscht de deur geopend; wijst thans beheerscht, ofschoon gebiedend, naar de aldus ontstane opening*): Mag 'k je verzoeken? Dáár 's de deur. En gauw. Asjeblief.

VROUW STERKE (*steeds smalend*): Asjeblief-asjeblief!.... Nou! En wat graag! Nee zeg — blikke dominee....

Het verdere, geëerde lezer, kan hier niet worden afgedrukt. Zoodat ik mij helaas genoodzaakt zie de ietwat cru geworden scène, voor uw ontstelde blikken te bedekken met 't daartoe gebruikelijk

• Doek.

Tot nader naricht van den humanen lezer, die in het doel van 't comité belangstelt, kan wel nog worden meegedeeld, dat thans de zittingen geregeld plaats vinden. Alsook, dat sedert de oprichting in 46 gevallen hulp verleend werd, waarin in 19 geheel, in 27 gedeeltelijk. En dat, voor wat de resultaten aangaat, deze in 23 gevallen zéér voldoende, in 22 vrij voldoende, in 1 enkel geval slechts matig genoemd mogen worden. Zoodat het comité te Aggelshuizen, naar men zich met reden vleien mag, op bevredigende wijze heeft bijgedragen tot leniging van den nood der tijden. —